

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

9 de Personis pro bona vel mala fide considerandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

debet esse: neque improbus pro puritate tempus prætere-
debet, §. 1. ut eccle. Rom. 10. o. ann. gaud. præscript. Et tanto grauiora
peccata sunt, quanto diutius animam tenent irretitam, c. si de con-
suet. c. cum haberes, de eo qui dux. in mari. quam prius poss. per adul.
c. cum in ecclesia, de simon. Ita recte Bart. in l. omnes populi, de inst. &
iur. P. adde l. conuenire, de pact. dot. P. existimat, neq; statutum mu-
nicipale, vel legem valere de hoc, quod inducat ad peccatum.
Quod autem pertinet ad ius fori & controuersiarum distinctio-
nem amitterem: nunc mala fides possessoris superueniens nota
sit & probata, vel probabilis, an vero ignota alii quam possessori.
Nam in primo casu, arbitror iudici Christiano sequendum id esse,
vt quandoque nouerit malam fidem, iubeat possessionem re-
linqui per iam explicatas rationes. ¶ Possimū t̄ si agatur de ipso
debitore, qui per se contraxit, & qui nunquam quidem proprium
ignorare impune potest. Et ita nunquam præscribere poterit ac-
tionibus creditoris, iuxta sententiam quoq; Host. in c. per tuas, de
donat. Io. Andr. ad c. 2. de except. & Card. ad c. vigilanti, de præscript.
Quid enim meruit creditor, vt actione priuetur, qui gratiam fe-
cit debiti per patientiam longam debitoris? Ingratissima enim est
retributio ei, qui nec vitras accepit, sic enim intelligo, & benefi-
cium contulit, suo priuari, vide alias rat. apud Gui. Pap. decif. 199.
Quod si quis dicat heredē debitoris posse præscribere 30. vel 40.
annis hoc debitum præmortui, hoc verum quidem dicemus, si li-
gnoraauerit debitum, nec interpellatus fuerit. Et ita ex sua perso-
na, nō defuncti præscribere poterit cum bona fide. Quod si mala
fide vel incipiens, vel superueniens sit tantum cognita possessori,
aut non fuerit probata, quod pertinet ad iudicium cōtentiosum,
tutus certe erit possessor, quia iudex tantum secundum allegata &
probata iudicat, l. licet inas, §. veritas, de off. præsid. P. cum siml. quan-
do illa scientia est secreta possidenti, & nullus apparet actus ex-
trinfecus, iuxta l. si scit, de vsucap. de occultis solus est iudex Deus,
c. cognouit, 2. q. 5. At in cōscientia qui nouit rem se possidere alie-
nam, & ita iniuria & damno alterius, vt est & prædo, nisi restituat,
& reus est delicti coram Deo. Iisdem fere rationibus controuerti
potest quæstio, num superueniens mala fides post completam vsu-
capionem, seu præscriptionem, nullam faciat præscriptionem:
quam varie soluit gl. in c. vigilanti, de præscript. Ego tamen verissi-
mam illam arbitror sententiam, si quis rem alienam possideat o-
neroso titulo, puta emtionis, permutacionis, solutionis, posse re-
sine serupulo retinere, si ei damna non resarciantur, c. quod debe-
tur, 14. q. 1. At si ex titulo lucratiuo, puta titulo donationis, legat
hereditatis, &c. non posse iuste retinere ex eo, quod sit aperte re-
e alienam, & iniuste per tempus præteritū possessorem, l. qui an-
tem, §. si quid cum pupillo, que in frans. c. r. P. Scio cautelam quãdam
obiciat Tho. Ferrario, c. aut. 38. his acquissimis rationibus. Scio &
rationes quãdam adferri posse ex constit. regis, quibus si intra
sex menses a prepositis vendita minutatim non petantur, cautum
est ne peti possint. Suntq; alia id genus, que creditorum malitiæ
& auaritiæ occurrunt. Sed ea non elidunt conscientiam debito-
ris, si sciat se debere, nec defendunt a peccato, si non soluat quod
nouit se debere. Neque sunt texendæ excusationes in peccatis: vt
consulte faciant iudices, qui non obstantibus istis, si liquido ap-
paret de debito, debitores condemnant.

De personis pro bona vel mala fide con- siderandis. Cap. 9.

- 1 Præscriptio per nobis subditos cuius bonam vel malam fidem de-
siderat.
- 2 Procuratoris bona vel mala fides ex persona mandantis motien-
da.
- 3 Mala fides prædecessoris an nocent successoris.

Quemadmodum t̄ per nos ipsos & per alias personas acqui-
rimus nobis: ita pro nobis quæsit vsucapione, & nostram
& aliorum exploramus bonam vel malam fidem. Quare in quæ-
sit nobis per filiosfam. vel per seruos ex causa peculiari, nō no-
stram, sed illorum consideramus fidem. Et proinde si illi aliena in
ea causa mala fide possideant, etsi nos ignoremus, impeditur vsu-
capio. l. 2. §. procurator quoq; uersus seruus tuus pro emto. P. Et con-
tra, si seruus meus bona fide emerit peculiari nomine, & ego re-
scierim alienam esse, procedit iure ciuili vsucapio, quia initiū pos-
sessionis sine vitio fuit, d. l. 2. §. si seruus, l. cum qui a furioso, §. prætor
ait, uersus d. enim, de publi. in rem actio. P. Dummodo dominus vel
parens præteritus non fuerint cum emeretur res, nec sciuerint esse
tuam rem alienam: etenim quia tunc ipsi prohibere poterant, ne

emeretur, non prodest ignorantia & bona fides rem peculiarem
tractantium, l. mo. de lib. cau. ¶ Porro t̄ in procuratoris persona,
vel eius qui mandato nostro euit, bona aut mala fides ex mandante
colligitur, d. l. mo. & l. in seruo, eo. l. 2. §. Pompo. pro emt. li enim &
similes, qui ministerium voluntatis alienæ exsequuntur, non con-
siderantur in propria persona, l. Sulpitius, de don. int. uir. & v. l. 1. &
licet, de const. pec. P. ¶ At t̄ in successore testamentario & ab inte-
stato mala fides prædecessoris nocet ei, & ideo vitiose possessionem
rem a præmortuo, vt furtiuam, non vsucapit heres, l. 1. §. heres quo-
que, de vsuc. P. l. si. C. pro hered. & l. cum heres, de diuerf. & temp. præ-
script. Quia vitia possessionum transferuntur in heredes, l. vitia,
C. de acq. poss. Et heredis succedētis in vitium possessionis par for-
tuna cum defuncto habenda est, l. 2. §. si de fruct. & l. i. expens. Vt &
bona fides defuncti iure ciuili, si successor postea rem alienā sci-
uerit, prodest successoris, §. diutina, de vsuc. Facit 2. quod hereditas
ipsa hic consideratur, & vicem defuncti sustinet, l. si quis pro em-
tore, §. 1. uersus Marcellus, eo. P. l. hereditas, de acq. rer. dom. Tertio, he-
res & defunctus pro eadem habentur persona, §. 1. de iur. iur. an. in
Auth. l. cum heres, de diuerf. & temp. præscr. Et 4. nemo plus iuris in
alium transferre potest, quam ipse habeat, l. traditio, de acq. rer.
dom. l. si uis uersus, C. de lega. Et hereditas successi in ius, quod de-
functus habuit tempore mortis, l. hereditas, de reg. iur. l. nihil aliud,
de verb. sign. Et proinde heredes tenentur exonerare conscientiam
defunctorum, quibus succedunt, c. si de sepul. Guid. Pap. decif. 416.
nr. 8. & ad restitutionem iniuste quæsitorum, maxime si res ad il-
los peruenierint, l. i. ex del. def. in quam hered. ten. C. l. 1. ut actio ab
her. & con. hered. in sep. C. Contraria ratione, quia per singularem
successionem, quis nō succedit in uniuersum ius tradentis, vt per
legatum: quia uere receptum est, cum onere heredis luendi rem a-
lienam a testatore legari posse, §. non solum, de lega. l. cum rem alie-
nam, C. eo. mala fides donantis, legantis, vel uendentis, vel alio ti-
tulo singulari concedentis, non obest accipienti, qui putat dan-
tem esse dominum, & est in bona fide, l. an uirius, de diuerf. & temp.
præscr. Sed & successor uniuersalis, qui ex persona defuncti, quæ-
erat in mala fide, continuare non potest possessionem, tamen ex
sua persona a se incipiendo præscribit, l. apud Celsum, §. de auctoris,
de excep. do. P. cum adminiculo sui auctoris & sua cautela, l. Pompo §.
cum quis, de acq. uel am. poss. P. Existimauerunt autem post Salyc.
aliqui, in Auth. male fidei, de præscr. lon. temp. quia auctoris admini-
culo particularis se a per fere successor uirtutem, vitium male fidei
ad particularem etiam successorem trāsire. Quod & ego probo.

De effectu vsucapionis. Cap. 10.

- 1 Præscribens excipit & agit ut dominus contra quæsumq;.
- 2 Præscriptionis exceptio impedit litis contestationem.
- 3 Exceptione peremptoria iudex non potest supplere, si non obici-
antur a litigantibus.

Præcipuus t̄ effectus vsucapionis est, firmare dominium pos-
sessoribus, l. 1. & 3. de vsuc. P. l. traditionibus, de pact. & nos pau-
lo antea, in simon. & ut is, qui rem vsucepit, aduersus vindictam
exceptione tutus sit, l. uenditioni, 4. de vsuca. pro emt. C. l. 1. de vsuc.
pro don. C. Possit & aduersus eum, qui sibi fortuito possessionem
euerit, actione tanquam dominus repetere, l. si quis emtionis, 8.
de præscr. 30. uel 40. ann. C. Et quia ad litas finiendas vsucapio au-
toritatem habet, l. fin. pro suo, P. ¶ Ideo t̄ & impedit obiectio vel
exceptio vsucapionis, litis contestationem, c. 1. de lit. contestat. in 6.
Soc. in c. cum olim, nu. 19. eo. ap. Greg. Guid. Pap. decif. 416. Verumta-
men obseruandum est, hanc exceptionem vsucapionis, ita demum
prodesse ei qui vsucepit, si obicitur ab eo. ¶ Nā t̄ si non obicia-
tur, iudex non potest hanc supplere & admittere, Guid. Pap. decif.
221. Bar. Chass. ad §. 8. ad uerb. sunt uniformes, annot. fin. nu. 4. tit. des
forests, palturages, & riuieres, in consuet. Burg. Sicuti in iure patet,
idem responsum in ceteris exceptionibus, quæ si non opponan-
tur, non habitantur eatum, ac si non competere, a iudice
pronuntiat. Quod illustrat pluribus probationibus Guido Pa-
peus, quem uideo d. decif. 221.

De rationibus inducendæ & approbandæ vsu- capionis. Cap. 11.

- 1 Vsucapio ad conseruationem rerum pertinet, & alia, ut per tot. C.
- 2 Negligentes legibus puniit.
- 3 Lites minuere scopis Iurisconsultorum.
- 4 Vsucapiones nem sunt contra naturam dispositum.

Pluribus t̄ possem firmare rationibus utilitatem, & causam
sam vsucapionum & præscriptionum, nisi me stylis ad alia